

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžnč/1/2014
Identifikačné číslo spisu:	4013201223
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:4013201223.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: X.. W. P., bytom O. XX, K., proti žalovanému: Úrad pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb, so sídlom Továrenská 7, Bratislava, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobu žalobcu pre nečinnosť žalovaného správneho orgánu z a m i e t a .

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o preskúmanie listu Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky zo dňa 18. septembra 2013 č.1244/OŠDNR/2013 z a s t a v u j e .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Žalobca žalobou doručenou Krajskému súdu v Nitre dňa 19. novembra 2013 podanej proti žalovanému Úrad pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb ako právnomu nástupcovi pôvodne označeného žalovaného Telekomunikačný úrad Slovenskej republiky sa domáhal, aby súd žalovanému uložil povinnosť konať a rozhodnúť v lehote 30 dní o jeho podnete a alternatívne žalobca žiadal, aby súd rozhodnutie žalovaného zo dňa 18. septembra 2013 spz. 1244/OŠDNR/2013 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 11S/374/2013-25 zo dňa 29. januára 2014 postúpil vec v zmysle ustanovenia § 250d ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246 ods. 2 písm. a/, b/ O.s.p. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu vecne príslušnému na konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej najvyšší súd) ako súd vecne príslušný na konanie proti nečinnosti žalovaného ako orgánu s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky podľa § 246 ods. 2 písm. a/, b/ O.s.p. vec preskúmal bez nariadenia pojednávania (§ 250t ods. 4 prvá veta O.s.p.), oboznámil sa s administratívnym spisom žalovaného a dospel k záveru, že žalobnému návrhu žalobcu, ktorým namietal nečinnosť žalovaného a alternatívne žiadal list žalovaného zo dňa 18. septembra 2013

spz. 1244/OŠDNR/2013, pokiaľ ho súd posúdi ako druhostupňové rozhodnutie, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nemožno priznať úspech.

Vzhľadom k tomu, že v zmysle § 1 ods. 1 zákona č. 402/2013 Z. z. bol zriadený Úrad pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb (ďalej len "regulačný úrad"), ktorý je orgánom štátnej správy s celoslovenskou pôsobnosťou pre oblasť elektronických komunikácií a poštových služieb a v zmysle § 12 ods.2 uvedeného zákona regulačný úrad k 1. januáru 2014 sa stal právnym nástupcom Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky a Poštového regulačného úradu a prešli naň všetky ich práva a povinnosti, právomoci a pôsobnosť podľa osobitných predpisov (zákon č. 351/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov), súd podľa § 107 ods. 4 O.s.p. v spojení s § 246c ods.1 O.s.p. pokračoval v konaní na strane žalovaného s vyššie uvedeným právnym nástupcom pôvodne označeného žalovaného.

Z obsahu spisového materiálu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu mal najvyšší súd preukázané, že žalobca žalobou podanou proti pôvodne označenému žalovanému Telekomunikačnému úradu Slovenskej republiky sa domáhal, aby súd žalovanému uložil povinnosť konať a rozhodnúť v lehote 30 dní o jeho podnete a alternatívne žalobca žiadal, aby súd list žalovaného zo dňa 18. septembra 2013 spz. 1244/OŠDNR/2013, pokiaľ ho súd posúdi ako druhostupňové rozhodnutie, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca v dôvodoch žaloby uviedol, že na základe nespokojnosti s vyúčtovaním služieb telekomunikačného operátora Telefónica Slovakia, s.r.o., sa obrátil na žalovaného, aby v zmysle zákona č. 351/2011 Z. z. riešil jeho podnet - nespokojnosť s vyúčtovaním služieb a zatajovaním vyúčtovania napriek výslovnej požiadavke. Citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 6 ods. 3 písm. d/ v spojení s § 74 ods. 1 uvedeného zákona vyslovil názor, že na konanie podľa § 6 ods. 3 písm. d/ označeného zákona nie je pôsobnosť správneho poriadku vylúčená v žiadnom ustanovení tohto zákona a aj napriek tomu žalovaný odmietol vo veci konať a rozhodnúť, ako aj odmietol vydať spisový materiál na výslovne vyžiadanie a upiera právo účastníkovi konania, ktoré mu priznáva zákon č. 71/1967 Zb.. Tvrdil, že v danom prípade jeho právo na súdnu a inú právnu ochranu nebolo naplnené nečinnosťou žalovaného. Poukazom na to, že si bol vedomý povinnosti vyčerpať prostriedky nápravy pre postup podľa § 250t O.s.p., vyzval pôvodne označeného žalovaného listom na to, aby konal a rozhodol a súčasne ho požiadal o sprístupnenie spisového materiálu a až následne podával predmetnú žalobu. Uviedol, že nie je možné akceptovať stav, kedy účastník, ktorý platí za služby, nie je v prípade pochybností o ich účtovaní schopný domôcť sa informácií a ani vysvetlení a orgán, ktorý má právomoc rozhodovať, ho jednoducho odignoruje.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobnému návrhu navrhoval, aby najvyšší súd žalobný návrh žalobcu zamietol. V dôvodoch vyjadrenia uviedol nesúhlasné stanovisko k žalobným dôvodom žalobcu. Žalobu považoval ako neprípustnú v zmysle § 250t ods. 1 O.s.p., keďže žalobca nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis. V danej súvislosti poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. III. ÚS 317/04. Uviedol, že žalobca mal pred podaním žaloby domáhať sa nápravy najmenej v rozsahu podania sťažnosti podľa zákona č. 9/2009 Z. z. o sťažnostiach, avšak v období pred podaním žaloby a ani po jej podaní neeviduje sťažnosť na postup namietaný žalobcom, a preto má za to, že žalobca tento prostriedok nápravy nevyužil.

K žalobným dôvodom, že žalovaný bol nečinný vo veci účtovania služieb zo strany podniku Telefónica Slovakia, s.r.o., zo strany žalovaného došlo k pochybeniu spočívajúceho v odmietnutí výkonu pôsobnosti žalovaného podľa § 6 ods. 3 písm. d/ zákona o elektronických komunikáciách a žalovaný nekonal v zmysle ustanovení zákona č. 71/1967 Zb., žalovaný konštatoval, že jeho postup predchádzajúci podaniu žaloby bol v súlade so zákonom o elektronických komunikáciách, keďže nebolo jednoznačne preukázané, že došlo k reklamačnému konaniu a teda nebolo možné určiť ani výsledok reklamácie, čím nebolo jednoznačne preukázané naplnenie zákonného predpokladu pre vznik možnosti úradu konať vo veci podľa § 75 zákona o elektronických komunikáciách, keďže uskutočnenie reklamačného konania je nevyhnutnou podmienkou pre mimosúdne riešenie sporu, poukazom na to, že úrad v konaní podľa § 75 zákona o elektronických komunikáciách nemá rozhodovaciu právomoc aj je v podstate v postavení mediátora, kde výsledkom úspešného vyriešenia sporu je uzavretie písomnej

dohody.

Žalovaný ďalej konštatoval, že na návrh žalobcu vykonal v spoločnosti Telefónica Slovakia, s.r.o., dohľad podľa § 38 zákona o elektronických komunikáciách, pričom nezistil žiadne porušenie povinností. Postup spočívajúci v odmietnutí prístupu žalobcu k spisu týkajúceho sa uskutočneného dohľadu považoval za správny, pretože v procese výkonu dohľadu nemá žalobca postavenie kontrolovanej osoby a zákon o elektronických komunikáciách mu nepriznáva právo oboznamovať sa s priebehom kontroly, poukazom na to, že na proces dohľadu sa nevzťahuje správny poriadok. Uviedol, že výsledkom dohľadu môže byť konštatovanie, že došlo prípadne nedošlo k porušeniu povinností a až následne úrad začne správne konanie vo veci uloženia pokuty, kde sa rozhoduje o právach a povinnostiach kontrolovanej osoby, v ktorej súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. júna 2012 sp. zn. 8SŽz 2/2002.

K námietke žalobcu, ktorou tvrdil, že žalovaný je nečinný, pretože v konaní nepostupoval v súlade s § 6 ods. 3 písm. d/ zákona o elektronických komunikáciách, žalovaný, poukazom na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a § 6 ods. 3 písm. d/ zákona, uviedol, že ustanovenie § 6 ods. 3 písm. d/ zákona nie je možné považovať za splnomocnenie žalovaného konať vo veci, pretože v ňom absentuje rozsah a spôsob možnosti konať; bez uvedených atribútov sa uvedené ustanovenie nedá chápať ako norma zaväzujúca ku konaniu, ktorého výsledkom je alebo môže byť zásah do subjektívnych práv a povinností adresátov výkonu verejnej moci; bez jasného určenia rozsahu a spôsobu možností realizácie verejnej moci nie je možné kreovať dispozíciou štátu nad subjektívnymi právami ako povinnosťami fyzických a právnických osôb; uvedené ustanovenie neupravuje dostatočne jasne právomoc žalovaného z hmotnoprávneho ani z procesnoprávneho hľadiska, a preto nie je možné domáhať sa na jeho základe určitého konania, keďže ide iba o všeobecné ustanovenie zákona, ktorého konkretizácia je uvedená v následných ustanoveniach zákona o elektronických komunikáciách.

Trval na správnosti svojho postupu v žalobcom namietanej veci ako aj na správnosti vecného a právneho vyhodnotenia prejednávaneho prípadu.

Najvyšší súd z predloženého administratívneho spisu zistil, že žalobca na Telekomunikačný úrad Slovenskej republiky dňa 14. mája 2013 podal podnet na mimosúdne riešenie sporu. V dôvodoch podnetu uviedol, že dňa 8. februára 2013 podal reklamáciu na vyúčtovanie služieb spoločnosti Telefónica Slovakia, s.r.o.; opakovane mu bolo odmietnuté poskytnutie informácií o jeho spotrebe pracovníkmi operátora s odôvodnením, že informácie o spotrebe majú zakázané poskytovať zákazníkom; jediná možnosť ako sa dostať k informácii o výške kreditu je jednorazová SMS, kde je aktuálna výška kreditu v momente zaslania správy; ak túto informáciu zákazník chce spochybniť nie je mu poskytnutý ani výpis hovorov a ani iný údaj o štruktúre spotreby. Ďalej uviedol, že napriek tomu, že písomne opakovane žiadal a trval na svojej požiadavke, mu neprišla žiadna relevantná odpoveď. Poukazom na bod 7. 15 Všeobecných zmluvných podmienok, ktoré citoval, vyslovil názor, že uvedené podmienky sú protiprávne z dôvodu, že znemožňujú zákazníkovi efektívne kontrolovať postup operátora pri vyúčtovaní služieb a akékoľvek uplatnenie práv je teda ponechané iba na svojvoľnom rozhodnutí operátora. Postupu operátora označil za rozporný so zákonom o elektronických komunikáciách č. 351/2011 Z. z. a to najmä § 42 a 43, ako aj v rozpore s čl. 10 Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2002/22/ES zo dňa 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb. Súčasne navrhoval, aby Telekomunikačný úrad vykonal dohľad u operátora zameraný na dodržiavanie podmienok všeobecného povolenia na poskytovanie služieb a podozrenia z porušovania pravidiel hospodárskej súťaže, pretože nesprávnym účtovaním je spôsobilý získať profit, ktorý jeho konkurenti, ktorí určujú služby transparentne, nezískajú. Ako prílohu žalobca priložil sťažnosť na zákaznicke centrum Telefónica Slovakia, s.r.o., z 8. februára 2013, odpoveď telekomunikačného operátora zo dňa 11. februára 2013 a list žalobcu označený ako sťažnosť - reklamácia opakovaná, bez uvedenia dátumu.

Žalovaný na uvedený podnet žalobcovi doručil vyjadrenie zo dňa 27. mája 2013, v ktorom žalobcovi oznámil poukazom na § 6 ods. 1 písm. b/ zákona č. 351/2011 Z. z., že vo veci jeho podania koná a požiadala podnik Telefónica Slovakia, s.r.o., o predloženie vyjadrenia a dokladov s tým, že následne mu zašle vyjadrenie v predmetnej veci.

Žalovaný doručil žalobcovi vyjadrenie vo veci samej listom zo dňa 3. júla 2013, v ktorom ho informoval o tom, že nakoľko z jeho predložených dokladov vyplynulo, že v uvedenej veci sa neuskutočnilo

reklamačné konanie, úrad v uvedenom podaní nekonal podľa § 75 zákona č. 351/2011 Z. z.. Ďalej žalobcovi oznámil, že podnik Telefónica Slovakia, s.r.o., sa k veci vyjadril tak, že na sťažnosti žalobcu odpovedal listom zo dňa 28. februára 2013 a 3. apríla 2013, kde bol žalobca upozornený na možnosť, ako si môže kontrolovať svoju spotrebu, ako aj skutočnosť, že pre predplatné služby sa podrobné výpisy nezasielajú. Žalovaný konštatoval, že v zmysle zákona o elektronických komunikáciách nie je oprávnený konať vo veci činnosti zamestnancov podniku poskytujúceho verejné elektronické komunikačné služby. Ďalej uviedol, že podniky verejnú službu poskytujú na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb za podmienok uvedených v zmluve a príp. vo všeobecných podmienkach podniku na poskytovanie služieb, za cenu uvedenú v cenníku príp. v zmluve a všeobecné podmienky a cenník sú súčasťou zmluvy o poskytovaní verejných služieb; ak účastník nie je spokojný s účtovanou cenou, môže ju reklamovať spôsobom a v lehote uvedenej v reklamačnom poriadku. Ďalej konštatoval, že podanie žalobcu posúdil v rámci kompetencií, ktoré mu vyplývajú zo zákona o elektronických komunikáciách, pričom nevzniklo oprávnené podozrenie, že podnik Telefónica Slovakia, s.r.o., svojím konaním porušil ustanovenia zákona o elektronických komunikáciách. Záverom uviedol, že zákon o elektronických komunikáciách neoprávňuje úrad ku skúmaniu, resp. prešetreniu postupu podniku pri vybavovaní reklamácie a ak sa účastník domnieva, že podnik postupoval nesprávne alebo ho pri vybavovaní reklamácie ukrátil na jeho právach, môže ich uplatniť súdnou cestou žalobou na príslušnom súde.

K listu žalovaného zo dňa 3. júla 2013 podal žalobca vyjadrenie zo dňa 11. augusta 2013 doručené žalovanému dňa 19. augusta 2013, v ktorom uviedol že vo svojom podnete výslovne žiadal, aby úrad vykonal dohľad v zmysle zákona a súčasne rovnako z podnetu a súvisiacich listiny vyplýva, že je spor o kvalitu a cenu služby; nežiadal, aby mu operátor posielal faktúry o spotrebe, ale namietal pravdepodobne nesprávne účtovanie ceny služieb, čo je v zmysle § 6 ods. 3 písm. d/ zákona v kompetencii úradu. Tvrdil, že úrad listom zo dňa 3. júla 2013 nevyčerpal celý rozsah jeho podnetu, a preto má zato, že úrad bol nečinný a nezaoberal sa podnetom. Žiadal o zaslanie kópie spisu vrátane vyjadrenia operátora k jeho podnetu. Záverom uviedol, že jeho podnet preukázateľne obsahoval žiadosť o vykonanie dohľadu.

Žalovaný na uvedený list žalobcu odpovedal listom označeným ako stanovisko zo dňa 18. septembra 2013, v ktorom okrem ďalšieho uviedol, že v prípade podnetu žalobcu ceny ani podnik poskytujúci službu nie sú regulované a úrad nemá kompetenciu nariadiť alebo určiť podniku Telefónica Slovakia, s.r.o. výšku ceny za poskytnutú službu ani žiadať od uvedeného podniku odôvodnenie cien a následne určiť úpravu ceny. Oznámil žalobcovi, že na základe jeho podnetu vykonal v podniku Telefónica Slovakia, a s.r.o., v dňoch 25. júna 2013 - 2. júla 2013 štátny dohľad, kde úrad kontroloval plnenie určitých ustanovení zákona o elektronických komunikáciách. Konštatoval, že z dôvodu, že žalobca nie je účastníkom konania v prípade štátneho dohľadu vykonaného v podniku Telefónica Slovakia, s.r.o., úrad nie je oprávneným mu zaslať požadované dokumenty, ani kópiu zo štátneho dohľadu uskutočneného úradom v uvedenom podniku.

Podľa § 250t ods. 1 O.s.p., fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa § 250t ods. 4 O.s.p., súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.

Účel ochrany práv v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy spočíva v úmysle zákonodarcu zabezpečiť ochranu práv fyzických alebo právnických osôb, ak orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný tak, že sa fyzická alebo právnická osoba môže domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy konať a rozhodnúť. Predpokladom priznania uvedenej ochrany fyzickej alebo právnickej osoby

súdom v zmysle uvedenej právnej normy je preukázanie, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom, tým, že je v konaní nečinný a jeho nečinnosťou by mohli byť práva alebo právom chránené záujmy fyzickej alebo právnickej osoby, domáhajúcej sa takejto ochrany návrhom, porušené alebo inak dotknuté. Súčasne zákonodarca určuje ako ďalšiu zákonnú podmienku podmieňujúcu prípustnosť domáhať sa ochrany proti nečinnosti orgánu verejnej správy využitie prostriedkov, ktorých použitie ustanovuje osobitný predpis, ktorých využitie zákonodarca predpokladá pred podaním žaloby proti žalovanému správneho orgánu, ktorou sa domáha začatia konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy.

V súlade s teóriou štátu a práva konaním správneho orgánu možno rozumieť vydanie správneho aktu, ako aj ďalšie úkony správneho orgánu vydané alebo vykonané v čase od začatia konania až do právoplatnosti rozhodnutia, ktoré sú upravené právnymi normami.

Za nečinnosť orgánu verejnej správy sa považuje postup správneho orgánu, ktorý v konaní nekoná spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom, teda nečinnosťou orgánu verejnej správy sa rozumie jeho pasivita vo veciach, ktoré mu boli predložené na rozhodnutie, aj keď niet žiadnej zákonnej alebo faktickej prekážky na to, aby správny orgán konal a o veci rozhodol. Nečinnosť môže spočívať v opomenutí správneho orgánu vykonať predpísaný úkon alebo v zbytočných prietahoch v jeho postupe, ale môže spočívať aj v tom, že namiesto rozhodnutia správny orgán tvrdí nedostatok svojej právomoci a vec vybaví iba listom alebo informáciou, prípadne záznamom v spise.

Zákonnou náležitosťou návrhu na začatie konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy je tiež tvrdenie navrhovateľa, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, teda tvrdenie o tom, že v konaní niet žiadnej prekážky na úkony správneho orgánu, a napriek tomu správny orgán nekoná, a toto nekonanie je nečinnosťou, majúcou za následok zásah orgánu verejnej správy do práv alebo právom chránených záujmov navrhovateľa. Zákonodarca v právnej úprave ustanovenej v štvrtej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 250t) predpokladá preukázanie, že nekonanie správneho orgánu je v rozpore s konkrétnym zákonným ustanovením, ktoré obsahuje príkaz pre správny orgán postupovať, konať, vykonávať určité procesné úkony a rozhodovať (k tomu pozri napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 225/08, III. ÚS 282/08, III. ÚS 70/09). Pod nečinnosťou orgánu verejnej správy treba rozumieť nie len absolútnu nečinnosť, ale aj to, ak orgán verejnej správy koná spôsobom, ktorý znamená porušenie práva na konanie bez zbytočných prietahov.

Zákonodarca účel zákona č. 351/2011 Z. z. ustanovuje v § 1 ods.1, v ktorej právnej norme upravuje predmet úpravy tak, že tento zákon upravuje podmienky na poskytovanie elektronických komunikačných sietí a elektronických komunikačných služieb, podmienky na používanie rádiových zariadení, reguláciu elektronických komunikácií, práva a povinnosti podnikov a užívateľov elektronických komunikačných sietí a elektronických komunikačných služieb, ochranu elektronických komunikačných sietí a elektronických komunikačných služieb, efektívne využívanie frekvenčného spektra a čísel, oprávnenia a povinnosti k cudzím nehnuteľnostiam v súvislosti so zriaďovaním a prevádzkovaním elektronických komunikačných sietí, ochranu súkromia a ochranu spracúvania osobných údajov v oblasti elektronických komunikácií a pôsobnosť orgánov štátnej správy v oblasti elektronických komunikácií.

Zákonodarca pôsobnosť úradu ustanovuje v právnej norme § 6 ods. 3 zákona č. 351/2011 Z. z., v zmysle ktorej právnej úpravy úrad ako národný regulátor a cenový orgán v oblasti elektronických komunikácií a) vykonáva reguláciu elektronických komunikácií, b) zabezpečuje medzinárodné vzťahy v oblasti elektronických komunikácií na úrovni regulačných orgánov, aktívne sa podieľa na činnosti Orgánu európskych regulátorov pre elektronické komunikácie (ďalej len "orgán európskych regulátorov"), pričom podporuje jeho ciele súvisiace s presadzovaním väčšej koordinácie a konzistentnosti pri regulácii, c) spolupracuje s ministerstvom pri vypracúvaní návrhu národnej tabuľky frekvenčného spektra a vykonáva správu frekvenčného spektra, d) chráni záujmy koncových užívateľov s ohľadom na kvalitu a ceny služieb, e) plní povinnosti podporujúce efektívnu hospodársku súťaž, efektívne investície a inovácie, rozvoj spoločného trhu Európskej únie, záujmy všetkých občanov členských štátov na území Slovenskej republiky, zodpovedajúci prístup k sieťam, prepojenie sietí a

interoperabilitu služieb a chráni slobodu výberu prevádzkovateľa, f) vydáva všeobecne záväzné právne predpisy podľa tohto zákona, g) vydáva Vestník Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky (ďalej len "vestník"), h) určuje administratívne úhrady podľa odseku, i) vedie mimosúdne riešenie sporov, j) poskytuje informácie koncovým užívateľom v súvislosti so službami, vykonáva užívateľské prieskumy, zverejňuje ich a využíva ich vo svojej činnosti, k) plní úlohy súvisiace s obmedzením vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na využívanie nehnuteľností na účely zabezpečenia služieb a s obmedzením vlastníckeho práva k hnutelným veciam obmedzením alebo zákazom používania vysielacích telekomunikačných zariadení a okruhov v čase vojny a vojnového stavu, l) vykonáva štátny dohľad nad elektronickými komunikáciami (ďalej len "dohľad"), m) ukladá sankcie za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom, n) uznáva osobitnú odbornú spôsobilosť na obsluhu vybraných rádiových zariadení podľa osobitného predpisu, o) vykonáva ďalšie činnosti podľa osobitných predpisov.

V právnej norme § 74 ods.1 zákona č. 351/2011 Z. z. zákonodarca ustanovuje, že na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní a to zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) ak zákon č. 351/2011 Z. z. neustanovuje inak. V konaniach taxatívne ustanovených v § 74 ods. 2 zákona č. 351/2011 Z. z. vylučuje postup podľa správneho poriadku, keď v tejto právnej úprave stanoví, že všeobecný predpis o správnom konaní sa nevzťahuje na a) vydanie primeraného dočasného opatrenia (§ 10 ods. 8), b) určenie metódy kalkulácie cien (§ 12 ods. 5), c) vydávanie všeobecného povolenia (§ 14), d) určenie relevantných trhov a analýzu relevantných trhov (§ 16 a 17), e) výberové konanie na pridelenie frekvencií (§ 33), f) vydávanie osvedčení o osobitnej odbornej spôsobilosti (§ 37), g) nariadenie odstránenia nedostatkov (§ 38 ods. 7), h) vydávanie ochranných opatrení (§ 39), i) reguláciu cien pri prenositeľnosti čísel (§ 48 ods. 3), j) mimosúdne riešenie sporov (§ 75).

V právnej norme § 74 ods.3,4 zákona č. 351/2011 Z. z. zákonodarca ustanovuje, že proti rozhodnutiu úradu podľa odseku 1 možno podať rozklad. Rozklad proti rozhodnutiu úradu podľa § 12, § 18 až 25 nemá odkladný účinok. O rozklade rozhoduje predseda úradu na základe návrhu ním zriadenej osobitnej komisie.

Na preskúmanie rozhodnutí a postupov úradu je vecne príslušný Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 246 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku)..

Pokiaľ žalobca v dôvodoch žaloby tvrdil, že žalovaný porušil jeho právo na inú právnu ochranu, keď odmietol konať vo veci jeho podnetu - nespokojnosť s vyúčtovaním služieb a zatajovaním vyúčtovania napriek výslovnej požiadavke, v ktorom vyjadril svoju nespokojnosť s vyúčtovaním služieb telekomunikačného operátora Telefónica Slovakia, s.r.o., poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 6 ods. 3 písm. d/ v spojení s § 74 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, vyslovil názor, že na konanie podľa § 6 ods. 3 písm. d/ označeného zákona nie je pôsobnosť správneho poriadku vylúčená, najvyšší súd sa s uvedeným tvrdením žalobcu nestotožnil.

Podľa § 75 ods. 1,2,3,4,5 zákona č. 351/2011 Z. z. účastník môže predložiť úradu spor s podnikom, ktorý poskytuje siete alebo služby, v oblasti upravenej týmto zákonom, a to až po reklamačnom konaní, ak nesúhlasí s výsledkom reklamácie alebo so spôsobom jej vybavenia.

Návrh na začatie mimosúdneho riešenia sporu obsahuje a) meno, priezvisko a elektronickú alebo poštovú adresu účastníka, b) názov a sídlo podniku, c) predmet sporu, d) odôvodnenie nespokojnosti s výsledkami reklamácie, e) návrh riešenia sporu.

Návrh na začatie mimosúdneho riešenia sporu predloží účastník bezodkladne, najneskôr do 45 dní od doručenia vybavenia reklamácie.

Účastník a podnik môžu navrhovať dôkazy a ich doplnenie, predkladať podklady potrebné na vecné posúdenie sporu. Úrad predložený spor rieši nestranne s cieľom jeho urovnania. Lehota na ukončenie mimosúdneho riešenia sporu je 60 dní od podania úplného návrhu, v zložitých prípadoch 90 dní od podania úplného návrhu.

Výsledkom úspešného vyriešenia sporu je uzavretie písomnej dohody, ktorá je záväzná pre obe strany sporu.

Vychádzajúc zo skutkových zistení daného prípadu vyplývajúcich zo spisu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného, žalovaný resp. jeho právny predchodca bol oprávnený sa zaoberať podnetom žalobcu, v ktorom vyjadril svoju nespokojnosť s vyúčtovaním služieb poskytovaných mu telekomunikačným operátorom Telefónica Slovakia, s.r.o. len za splnenia zákonných podmienok ustanovených v § 75 zákona č. 351/2011 Z. z.. Nemožno súhlasiť s názorom žalobcu, že povinnosťou žalovaného bolo v danom prípade postupovať podľa § 6 ods. 3, písm. d/, v zmysle ktorého úrad chráni záujmy koncových užívateľov s ohľadom na kvalitu a ceny služieb, pretože zákonodarca v ustanovení § 6 ods.3 uvedeného zákona upravuje pôsobnosť úradu, ktorú úrad realizuje v zmysle hmotnoprávnej a procesnoprávnej úpravy zákona o elektronických komunikáciách v súlade s účelom a cieľom tohto zákona a v súlade s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Žalobca svojím tvrdením vytrhol z kontextu zákona jednu z jeho pôsobností zákonom stanovených, pretože v zmysle § 6 ods.3 zákona úrad taktiež plní povinnosti podporujúce efektívnu hospodársku súťaž, efektívne investície a inovácie, rozvoj spoločného trhu Európskej únie, záujmy všetkých občanov členských štátov na území Slovenskej republiky, zodpovedajúci prístup k sieťam, prepojenie sietí a interoperabilitu služieb a chráni slobodu výberu prevádzkovateľa (§ 6 ods.3, písm. f/), vedie mimosúdne riešenie sporov (§ 6 ods.3, písm. i/), vykonáva štátny dohľad nad elektronickými komunikáciami (§ 6 ods. 3, písm. l/) a pod.. V zmysle logického a racionálneho výkladu právnej normy ustanovenej v § 6 ods. 3 tohto zákona je potrebné posudzovať pôsobnosť úradu v kontexte s účelom zákona (1 ods. 1), v zmysle ktorého je úrad oprávnený aj povinný v rámci výkonu svojej právomoci chrániť záujmy koncových užívateľov s ohľadom na kvalitu a ceny služieb. Pokiaľ žalobca v podnete vyjadril svoju nespokojnosť s vyúčtovaním služieb svojho zmluvného telekomunikačného operátora, bol úrad povinný sa týmto podnetom zaoberať v súlade svojho oprávnenia v zmysle § 6 ods.3, písm. i/ zákona a skúmať splnenie zákonných podmienok zákonom o elektronických komunikáciách stanovených v § 75 tohto zákona, na ktoré konanie však zákonodarca vylúčil postup podľa správneho poriadku, keď v právnej norme § 74 ods. 2, písm. j/ zákona č. 351/2011 Z. z. stanoví, že všeobecný predpis o správnom konaní sa nevzťahuje na mimosúdne riešenie sporov (§ 75). Zo skutkových zistení jednoznačne vyplýva, že v danom prípade žalobca v podnete vyjadril svoju nespokojnosť s vyúčtovaním služieb poskytovaných mu uvedeným telekomunikačným operátorom len veľmi všeobecne, pričom nepredložil úradu žiaden doklad preukazujúci spor s podnikom - uvedeným telekomunikačným operátorom, ktorý mu poskytol služby v oblasti upravenej týmto zákonom, ako ani nepredložil žiaden doklad o tom, že tomuto sporu predchádzalo reklamačné konanie. Vzhľadom k uvedenému žalovaný nemal oprávnenie konať vo veci podnetovanej žalobcom, ktorú skutočnosť riadne žalobcovi oznámil listom zo dňa 3. júla 2013 a 18. septembra 2013. Z uvedených dôvodov nemožno hovoriť, že žalovaný resp. jeho právny predchodca bol v konaní nečinný.

Najvyšší súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalobcu, že žalovaný odmietol vo veci jeho podnetu konať a rozhodnúť, ako aj odmietol mu vydať spisový materiál na výslovne vyžiadanie, čím mu upiera právo účastníkovi konania, ktoré mu priznáva zákon č. 71/1967 Zb.. Zo skutkových zistení vyplýva, že žalovaný resp. jeho právny predchodca v danom prípade považoval podnet žalobcu za podnet na vykonanie dohľadu u zmluvného telekomunikačného operátora a na základe tohto podnetu žalobcu dohľad v podniku aj vykonal a to v dňoch 25. júna 2013 - 2. júla 2013, o ktorej skutočnosti žalobcu oboznámil písomne listom z 18. septembra 2013.

Podľa § 38 ods.1,2,3,7 zákona č. 351/2011 Z. z. dohľad sa uskutočňuje a) kontrolou plnenia povinností a podmienok určených týmto zákonom, všeobecnými povoleniami, rozhodnutiami úradu, všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými podľa tohto zákona a kontrolou dodržiavania povinností, obmedzení a podmienok, ak to ustanovuje osobitný predpis alebo medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, b) kontrolou dodržiavania podmienok uvádzania telekomunikačných zariadení a zariadení, ktoré môžu byť zdrojom elektromagnetického rušenia, na trh a do prevádzky, c) kontrolou technického stavu telekomunikačných zariadení, sietí a vedení, d) opatreniami na odstránenie zistených nedostatkov, e) ochranou proti rušeniu vrátane sledovania a zisťovania zdroja rušenia prevádzky sietí, služieb a zariadení, f) ukladaním ochranných opatrení.

Kontrolovanou osobou môže byť podnik alebo iná osoba, ktorá má povinnosti podľa tohto zákona, osobitného predpisu alebo medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná.

Úrad vykonáva dohľad podľa odseku 1 písm. a) fyzickou kontrolou u kontrolovanej osoby, monitoringom frekvenčného spektra alebo administratívnou kontrolou údajov a dokladov, ktoré má úrad k dispozícii zo svojej úradnej činnosti.

Úrad a) určí kontrolovanej osobe v písomnom oznámení o zistených nedostatkoch alebo v zápise o výsledku kontroly primeranú lehotu na vyjadrenie sa k výsledkom kontroly, b) preverí opodstatnenosť námietok vo vyjadrení kontrolovanej osoby k zisteným nedostatkom, prihliadne na opodstatnené námietky a oboznámi s nimi kontrolovanú osobu, c) nariadi odstránenie zistených nedostatkov v primeranej lehote, ktorú určí; to sa nevzťahuje na nedostatky podľa § 31 ods. 9 a § 34 ods. 3.

Z citovanej právnej úpravy vyplýva, že úrad vykonáva dohľad u kontrolovanej osoby, ktorou môže byť podnik alebo iná osoba, ktorá má povinnosti podľa tohto zákona, osobitného predpisu alebo medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná (§ 38 ods. 2 zákona č. 351/2011 Z. z.). Dohľad sa uskutočňuje kontrolou plnenia povinností a podmienok určených uvedeným zákonom, všeobecnými povoleniami, rozhodnutiami úradu, všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými podľa tohto zákona a kontrolou dodržiavania povinností, obmedzení a podmienok, ak to ustanovuje osobitný predpis alebo medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, kontrolou dodržiavania podmienok uvádzania telekomunikačných zariadení a zariadení, ktoré môžu byť zdrojom elektromagnetického rušenia, na trh a do prevádzky, kontrolou technického stavu telekomunikačných zariadení, sietí a vedení, (§ 38 ods. 1 písm. a/b/,c/ zákona č. 351/2011 Z. z.). Vykonávanie dohľadu úradom u kontrolovanej osoby nie je konaním, v ktorom sa koná a rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch alebo o povinnostiach kontrolovanej osoby, a preto sa naň nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní. Na základe výsledkov zistených vykonaním dohľadu úrad podľa § 38 ods.7 zákona č. 351/2011 Z. z. určí kontrolovanej osobe v písomnom oznámení o zistených nedostatkoch alebo v zápise o výsledku kontroly primeranú lehotu na vyjadrenie sa k výsledkom kontroly, preverí opodstatnenosť námietok vo vyjadrení kontrolovanej osoby k zisteným nedostatkom, prihliadne na opodstatnené námietky a oboznámi s nimi kontrolovanú osobu, nariadi odstránenie zistených nedostatkov v primeranej lehote, ktorú určí. Na postup úradu podľa § 38 ods.7 sa však správny poriadok nevzťahuje, pretože zákonodarca v § 74 ods.2, písm. g/ zákona č. 351/2011 Z. z. vylučuje postup podľa správneho poriadku, keď v tejto právnej úprave stanoví, že všeobecný predpis o správnom konaní sa nevzťahuje na nariadenie odstránenia nedostatkov (§ 38 ods. 7). Účastníkom dohľadu vykonávajúceho úradom bol len podnik ako kontrolovaná osoba, v danom prípade zmluvný telekomunikačný operátor žalobcu (Telefónika Slovakia, s.r.o.), a preto nebol dôvod, aby žalovaný spisový materiál týkajúci sa tohto dohľadu a teda aj zápis o výsledku kontroly doručil žalobcovi, keďže žalobca nebol účastný predmetného dohľadu, o ktorej skutočnosti žalobcu písomne upovedomil. Vzhľadom k uvedenému najvyšší súd dospel k záveru, že žalovaný postupoval v súlade so zákonom, a preto ani v tejto časti žalobných námietok nemožno považovať postup žalovaného za nečinnosť.

Najvyšší súd súhlasí s tvrdením žalobcu, že účastník, ktorý platí za služby, má právo v prípade pochybností o ich účtovaní na informácie a vysvetlenia. Nemožno súhlasiť však s jeho tvrdením, že orgán, ktorý má právomoc rozhodovať, ho jednoducho odignoroval. Zo skutkových zistení jednoznačne vyplýva, že úrad v danom prípade písomne listom zo dňa 3. júla 2013 ako aj z 18. septembra 2013 žalobcu informoval o postupnosti uplatnenia práv účastníka v prípade pochybností o vyúčtovaní služieb s poučením o jeho práve si uplatniť svoje právo žalobou v občianskoprávnom konaní na príslušnom súde.

Najvyšší súd neprihliadol na návrh žalovaného, aby súd odmietol žalobu žalobcu ako neprípustnú, pretože žalobca nevyužil prostriedky nápravy pre postup podľa § 250t O.s.p., pretože žalobca vyzval pôvodne označeného žalovaného listom na to, aby konal a rozhodol a súčasne ho požiadal o sprístupnenie spisového materiálu a až následne podával predmetnú žalobu, ktoré podanie posudzujúc podľa jeho obsahu možno považovať za sťažnosť podľa zákona č. 9/2009 Z. z. o sťažnostiach.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení a z obsahu spisového materiálu žalovaného správneho orgánu najvyšší súd dospel k záveru, že na vyhovieť návrhu v danej veci nebola splnená zákonná podmienka ustanovená v právnej norme § 250t ods. 1 veta prvá O.s.p., a to, že by žalovaný vo veci podnetu žalobcu nekonal bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom.

Vzhľadom k uvedenému Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobu žalobcu, v časti ktorou sa domáhal proti nečinnosti žalovaného, v zmysle § 250t ods. 4 poslednej vety O.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

Najvyšší súd posudzoval dôvodnosť žaloby aj vzhľadom k alternatívnejmu návrhu žalobcu, ktorým žalobca žiadal, aby súd list Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky zo dňa 18. septembra 2013 spz. 1244/OŠDNR/2013 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z obsahu uvedeného listu vyplýva, že úrad týmto listom informoval žalobcu o svojom postupe a zisteniach na základe podnetu žalobcu zo dňa 14. mája 2013. Uvedeným listom nebolo rozhodnuté o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach žalobcu, čím nespĺňa zákonné náležitosti rozhodnutia orgánu verejnej správy v zmysle právnej úpravy ustanovenej v § 244 ods. 3 O.s.p.. Pokiaľ by sa však aj pripustilo, že týmto listom mohli byť dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti žalobcu, tento list nepodlieha súdnemu prieskumu, pretože bol vydaný prvostupňovým správny orgánom, keďže v zmysle 74 ods. 2 zákona č. 351/2011 Z. z. súdnemu prieskumu podlieha rozhodnutie predsedu úradu na základe návrhu ním zriadenej osobitnej komisie o rozklade proti prvostupňovému rozhodnutiu úradu. Zo skutkových okolností však vyplýva, že žalobca proti predmetnému listu úradu zo dňa 18. septembra 2013 rozklad nepodal.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý je podľa § 74 ods.4 zákona č. 351/2011 Z. z. vecne príslušný na preskúmanie rozhodnutí a postupov úradu v zmysle § 246 ods. 2 O.s.p., konanie o žalobe v časti, ktorou žalobca alternatívne žiadal, aby súd list Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky zo dňa 18. septembra 2013 spz. 1244/OŠDNR/2013 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, zastavil podľa § 250d ods. 3 O.s.p., pretože žaloba smeruje proti listu, ktorý nie je rozhodnutím, resp. smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom.

O náhrade trov konania rozhodol najvyšší súd v zmysle 250t ods. 5 v spojení s § 250k ods.1 O.s.p.. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal z dôvodu, že žalobca bol v tomto konaní neúspešný a žalovanému zákonodarca právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.